

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 58. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956848805040/facsimile.pdf (tilgået 11. maj 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

Iver i de to Bygder *Kirkjubøur* og *Velbastaður*, Vest for *Tórshavn*. Den kendte Færing, Kongsbonde *Jóannes Patursson* har gjort en stor Indsats ved — med Lagtingets Hjælp — at faa populære Folkeviseudgaver trykt, og der er paa denne Maade opnaaet en god Støtte for Dansens videre Bestaaen.

Naturligvis betragtes paa Færøerne Kvadene og Dansen som en stor Skat, som et nationalt Symbol. Her har det færøske Sprog en selvstændig Litteratur, som taaler Sammenligning med de andre nordiske Landes saa højt værdsatte Folkeviser, her er i al sin Oprindelighed en gammel Kultur blevet bevaret, som har Interesse for hele Norden. Kvadene er det færøske Sprogs Stolthed, men ogsaa dets ranke Rygrad. Det viser os det gamle, fyndige Sprog som et enestaaende Forbillede for alle dem, som nu om Stunder vil bruge Færøsk.

Den færøske Dans, saaledes som den foregaar i en trang, svagt oplyst Stue, monoton i Rytmen, tung og dundrende, vil maaske for mange se ensformig og uinteressant ud. For dem, som er fortrolige med den, har den dog sin egen, mægtige Charme. Netop i Gentaagelsen, Omkvædet som stadigt kommer igen, de samme Ansigter, som man atter og atter passerer og genkender, har den sin store, ofte manende Styrke. Saaledes som den efterhaanden er udformet paa Færøerne, har den ved sig noget af Havets vældige, gyngende Rytme. Som Havet i regelmæssig Takt tungt skyller ind over Klipperne for dernæst at trække sig tilbage i en stadigt enslydende Sang, af tusinde smaa, salte Strømme, saaledes bølger ogsaa Kvadets fortløbende Foredrag frem, stadigt afbrudt af det monotone Omkvæd.

Denne halvmørke Stue, hvor en Tranlampes milde, gule Lys falder ned over hærkede Mandsansigter, sarte Pigekinder, dette vilde Kor fra de raabende Struber, det er Færøerne — Mørket, Brændingen, Stormen. Det er det voldsomme og samtidigt det sært intime, det er den kraftfulde Epik og den bly Lyrik, som det har været Færingernes kulturelle Bedrift i en ældgammel Iklædning at bevare op til vor Tid.